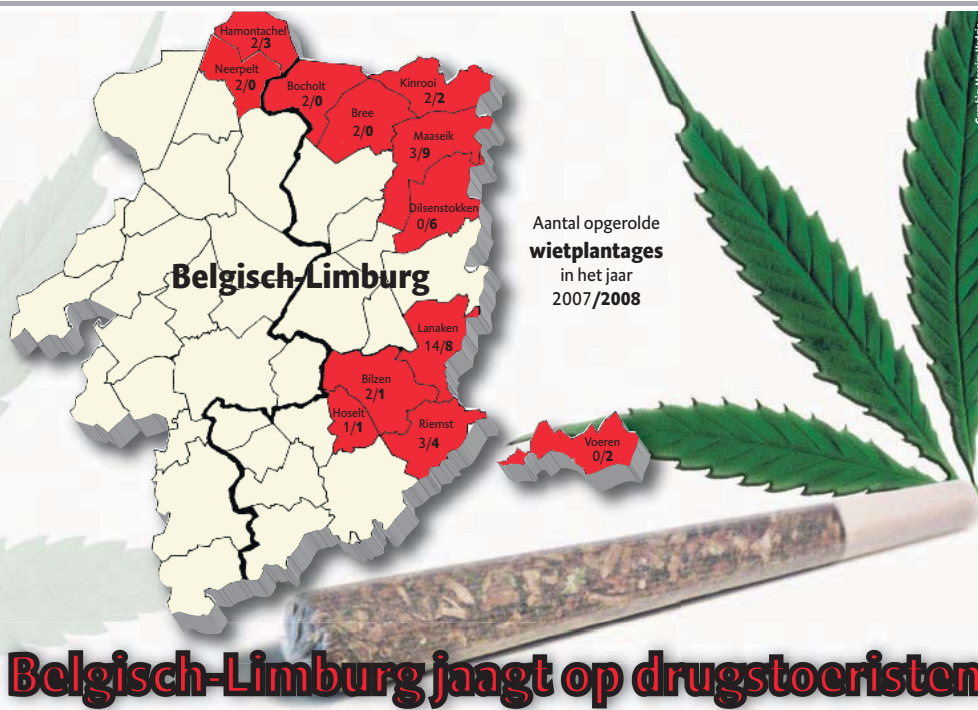

Ook België heeft sinds enige tijd een vorm van gedoogbeleid. Het bezit van maximaal 3 gram softdrugs is er niet meer strafbaar. Als de politie mensen die zo'n kleine gebruikershoeveelheid hasj of wiet bij zich hebben betrapt, moeten ze die wel afgeven, maar zullen ze er niet voor worden vervolgd. Maar: Belgen mogen onder geen beding softdrugs invoeren, ongeacht de hoeveelheid. De Belgische politie controleert de bussen uit Maastricht daarom minstens een keer per maand op drugstoeristen.

Ontmantelde cannabisplantages in Belgisch Limburg	
Oost-Limburg (Maaskant en regio Genk-Tongereren)	Aantal
2005	53
2006	31
2007	73
2008	53
West-Limburg (regio Hasselt)	Aantal
2005	22
2006	11
2007	26
2008	17

‘Heeft u drugs, stap dan af’

Belgisch-Limburg jaagt op drugstoeristen

door **Marij Wyers**

foto's **Anniek Mommers**

graphic **Mercim Hodzic**

Aan de grensovergang in Lanaken zet de politie man en macht in om de drugstoeristen van de bussen uit Maastricht te plukken. De coffeshops zijn een populaire bestemming: een passagier op acht heeft wiet op zak. De Belgische liefhebber van drugs blijft dus gezellig shoppen in Maastricht, wars van alle controles en politieke heisa. Belgen mogen in hun sofa een jointje roken, en ze mogen thuis ook maximaal 3 gram softdrugs hebben. Dat ziet de Belgische overheid nog door de vingers. Maar de invoer van 3 gram softdrugs is verboden. In een hopeloze poging om

de drugs buiten te houden, vat de politie post aan de grens met Nederland. Zo'n zakje hasj kan banaal lijken maar aan de andere kant van de streep maken agenten op een indrukwekkende manier jacht op het spul uit Maastricht. Controleurs van de vervoersmaatschappij De Lijn halen op donderdagavond om twintig na zevenen bus 45 Maastricht-Genk naar de kant. Zo'n acht agenten kijken door de immense busramen welke reiziger nog snel probeert om 'iets' weg te moffelen of welke passagier zenuwachtig op het zetje schuift. Een politieman in burger, met daaronder een in-

drukwekkend kogelvrij vest, neemt het woord vooraan in de bus: „Heeft u drugs bij dan kunt u vrijwillig afstappen. Dat maakt het voor u en voor de anderen makkelijker. Dadelijk komt nog een drugshond op de bus en die haalt de drugsbezitters eruit.“ Niemand stapt spontaan af. Een 'stoute' Belg out zich nu eenmaal niet meteen. Maar al snel zal drugshond Lucky in alle stilte het 'fortuin' aanduiden. Lucky is een stille drugshond. Bij het besnuffelen van de passagiers geeft hij geen kik. Aan een stoeltje met een veertiger gaat de hond evenjes zitten. Die man

heeft prijs. Hij moet de bus verlaten. En inderdaad in het tasje van de veertiger vindt de politie enkele zakjes cannabis. De getrainde ogen van de agenten bespeuren nog meer potentiële drugbezitters. Al snel staan er wel tien jongeren naast de bus, allemaal netjes op een rij, evenwijdig met de bus. Dan mag Lucky nog eens zijn snuffelwerk doen, langs de voorkant en langs de achterkant. „Vernederend“, zeggen Angelo (17) uit Hout-halen en Sammy (18) uit Genk. „Is het omdat we jong zijn dat we verdacht moet worden? We gingen voor een tattoo naar Maastricht.

Door deze toestanden missen we onze aansluiting in Genk.“ Een vijftiger, Victor, is ook niet opgezet met het machtsvertoon. „Deze politietactie moeten wij dus betalen met ons belastinggeld. Waar zijn we mee bezig? In Nederland is de drugswinkel gewoon open en daar kunnen de kopers op een deftige manier genieten van hun aankoop. Waarom moeten ze onze Belgische jongeren in de criminaliteit duwen?“ Volgens Maurits (78) kan de politie niet streng genoeg zijn. „Alles moet dicht, overal. Schaf dat gedoogbeleid gewoon af. Laat die jongens die hier gepakt worden met

drugs maar meteen boetes betalen, en laat ze hier maar staan. Het is allemaal voor hun eigen goed.“ In vergelijking met Maurits is de politie van Lanaken heel mild. Na het opmaken van het proces-verbaal brengt een andere bus de druggebruikers naar de volgende bushalte. Voor velen betekent dat geen vaarwel, maar tot ziens. De politie van Lanaken controleert elke maand bussen, auto's, bromfietzers en ook voetgangers die Maastricht verlaten. En dat levert intussen al een aardige groep bekenden op.

Graphic: Mercim Hodzic